

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-023-70(4)/13/JK

Warszawa, 16 października 2013 r.

DECYZJA DIH-1/65/2013

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2013 r. poz. 267 t.j.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1219 z późn. zm.), art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz.U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577 z późn. zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Lucjana Hartmanna, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą P.H.U. HARTMANN Lucjan Hartmann w Czeladzi, od decyzji Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 27 sierpnia 2013 r. (nr akt sprawy: HU.8361.115.2013/39DEC/13), na podstawie której ww. przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 900 zł (słownie: dziewięćset złotych) z tytułu wprowadzenia do obrotu piętnastu partii wędlin oferowanych bez opakowań, nieodpowiadających pod względem oznakowania jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej, **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 16-18 lipca 2013 r. przez inspektorów reprezentujących Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej również „*Śląskim WIIH*”, na stoisku mięsnym, zlokalizowanym w pasażu „Tesco” w Sosnowcu przy ul. 1 Maja 23, należącym do przedsiębiorcy Lucjana Hartmanna, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą P.H.U. HARTMANN Lucjan Hartmann w Czeladzi, zwanego dalej również „*stroną*”, zakwestionowano sposób oznakowania piętnastu partii wędlin oferowanych do sprzedaży bez opakowań o łącznej wartości 888,04 zł, tj.:

- 3,60 kg salcesonu królewskiego w cenie sprzedaży 16,99 zł/kg, wartości 61,16 zł;
- 4,90 kg kielbasy kruchej po wiejsku w cenie sprzedaży 24,99 zł/kg, wartości 122,45 zł;
- 3,10 kg kielbasy wiejskiej drobiowej w cenie sprzedaży 20,99 zł/kg, wartości 65,07 zł;
- 2,10 kg kielbasy śląskiej w cenie sprzedaży 17,99 zł/kg, wartości 37,78 zł;
- 4,50 kg pasztetowej wiejskiej wędzonej w cenie sprzedaży 16,99 zł/kg, wartości 76,46 zł;

- 1,30 kg kielbasy o smaku gyros w cenie sprzedaży 18,99 zł/kg, wartości 24,69 zł/kg;
- 0,80 kg szynki Marysieńki w cenie sprzedaży 28,99 zł/kg, wartości 23,19 zł;
- 2,50 kg słoniny peklowanej, konserwowej w cenie sprzedaży 15,99 zł/kg, wartości 39,98 zł;
- 1,00 kg kabanosów wieprzowych swojskich w cenie sprzedaży 33,99 zł/kg, wartości 33,99 zł;
- 2,30 kg polędwicy tradycyjnej w cenie sprzedaży 34,99 zł/kg, wartości 80,48 zł;
- 0,40 kg boczku cygańskiego w cenie sprzedaży 21,99 zł/kg, wartości 8,80 zł;
- 5,10 kg kielbasy wiejskiej, tradycyjnej w cenie sprzedaży 25,99 zł/kg, wartości 132,55 zł,
- 2,80 kg szynki zakopiańskiej w cenie sprzedaży 29,99 zł/kg, wartości 83,97 zł,
- 2,00 kg szynki Kraka w cenie sprzedaży 26,99 zł/kg, wartości 53,98 zł,
- 1,50 kg frankfurterek w cenie sprzedaży 28,99 zł/kg, wartości 43,49 zł,

z uwagi na brak w miejscu ich sprzedaży, na wywieszce lub w inny sposób w miejscu bezpośrednio dostępnym konsumentom, informacji dotyczących nazwy lub imienia i nazwiska producenta oraz wykazu składników, co stanowiło naruszenie § 17 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 10 lipca 2007 r. w sprawie znakowania środków spożywczych (Dz.U. Nr 137, poz. 966 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie znakowania środków spożywczych”.

Informacje te znajdowały się na etykietach z opakowań zbiorczych przechowywanych w miejscu niewidocznym dla klientów, tj. pod ladą sprzedaży.

Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z dnia 18 lipca 2013 r. (nr akt kontroli: HU.8361.115.2013).

W związku z powyższym, pismem z dnia 5 sierpnia 2013 r., Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił przedsiębiorcę Lucjana Hartmanna, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą P.H.U. HARTMANN Lucjan Hartmann w Czeladzi, o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz.U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o jakości handlowej”, kary pieniężnej z tytułu wprowadzenia do obrotu nieprawidłowo oznakowanych piętnastu ww. partii wędlin oraz o przysługującym stronie prawie do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z dnia 27 sierpnia 2013 r. (nr akt sprawy: HU.8361.115.2013/39DEC/13), Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wymierzył, w oparciu o art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, ww. przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 900 zł.

Pismem z dnia 2 września 2013 r., strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o ponowne rozpatrzenie wysokości wymierzonej kary.

Zdaniem strony, mając na uwadze fakt, iż po raz pierwszy stwierdzono u niej tego rodzaju nieprawidłowości oraz ich szkodliwość, wymierzona przez organ pierwszej instancji kara jest zbyt wysoka.

Strona wskazała, że powodem niedopełnienia przez nią obowiązku prawidłowego oznakowania artykułów rolno-spożywczych oferowanych przez nią do sprzedaży luzem była nieprawidłowa organizacja pracy. Jednocześnie podkreśliła, że mimo, iż etykiety z wymaganymi informacjami nie były widoczne, to na prośbę klienta była gotowa udzielić stosownych informacji. Ponadto poinformowała, że stwierdzone nieprawidłowości zostały usunięte jeszcze w trakcie trwania kontroli.

Pismem z dnia 16 września 2013 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów poinformował przedsiębiorcę Lucjana Hartmanna, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą P.H.U. HARTMANN Lucjan Hartmann w Czeladzi, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje na podstawie art. 10 Kpa prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Strona skorzystała z przysługującego jej prawa, przekazując dodatkowe wyjaśnienia w piśmie z dnia 24 września 2013 r. W pierwszej kolejności strona stwierdziła, iż pragnie „odwołać się od decyzji wydanej 16.09.2013 Nr DIH-023-70(2)/13/JK podważając zasadność decyzji, która była podjęta za podstawę mojego ukarania”. Ponadto zaznaczyła, że posiada stoisko z wędlinami, gdzie oferuje klientom wędliny krojone krajalnicą, a informacje z nazwą wędliny i ceną znajdują się na wywieszce cenowej. Dodatkowe informacje o terminie przydatności do spożycia i składzie były w każdej chwili dostępne na prośbę klienta.

Strona wskazała również, że stwierdzone przez organ pierwszej instancji nieprawidłowości zostały natychmiast poprawione, podkreślając jednocześnie, że większość przedsiębiorców nie uwidacznia informacji o składzie oferowanych wędlin.

Ponadto strona podkreśliła, że oferowała produkty świeże, z aktualnym terminem przydatności do spożycia, co zostało potwierdzone przez organ kontrolny.

Konkludując, strona zakwestionowała wysokość wymierzonej jej kary, gdyż jej zdaniem jest ona rażąco wysoka i niewspółmierna do stwierdzonego naruszenia oraz faktu, iż było to pierwsze naruszenie przez nią przepisów.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o jakości handlowej wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta.

Oznakowanie środków spożywczych, jak wynika z art. 3 pkt 5 ustawy o jakości handlowej jest jednym z elementów jakości handlowej.

W myśl art. 6 ust. 1 ustawy o jakości handlowej artykuły rolno-spożywcze wprowadzane do obrotu są oznakowane.

Wymagania dotyczące sposobu oznakowania środków spożywczych oferowanych bez opakowań (luzem) zostały określone w rozporządzeniu w sprawie znakowania środków spożywczych. Przepis § 17 ust. 1 pkt 1 i 2 tego rozporządzenia stanowi, że w miejscu sprzedaży środków spożywczych bez opakowań lub pakowanych przy sprzedaży, oprócz nazwy środka spożywczego podaje się dodatkowo nazwę lub imię i nazwisko producenta oraz wykaz składników. Zgodnie z § 17 ust. 2 ww. rozporządzenia, informacje te podaje się w miejscu sprzedaży na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom.

Ustawa o jakości handlowej stanowi w art. 40a ust. 1 pkt 3, że każdy, kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł. Ustalając wysokość kary pieniężnej, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia, na mocy art. 40a ust. 5 tej ustawy stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów.

Zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. *o bezpieczeństwie żywności i żywienia* (Dz. U. z 2010 r. Nr 136, poz. 914 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o bezpieczeństwie żywności i żywienia”, środki spożywcze muszą być oznakowane w sposób zrozumiały dla konsumenta, napisy muszą być wyraźne, czytelne i nieusuwalne, umieszczone w widocznym miejscu, a także nie mogą być w żaden sposób ukryte, zasłonięte lub przysłonięte innymi nadrukami lub obrazkami.

W niniejszej sprawie, w toku kontroli przeprowadzonej w punkcie handlowym, należącym do przedsiębiorcy Lucjana Hartmanna, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą P.H.U. HARTMANN Lucjan Hartmann w Czeladzi, stwierdzono, że wprowadzone do obrotu piętnaście ww. partii wędlin nie spełniało wymagań określonych w § 17 ust. 1 pkt 1 i 2 rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych, z uwagi na brak w miejscu ich sprzedaży informacji dotyczących nazwy lub imienia i nazwiska producenta oraz wykazu składników.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wymierzył w drodze decyzji karę pieniężną przedsiębiorcy Lucjanowi Hartmannowi, prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą P.H.U. HARTMANN Lucjan Hartmann w Czeladzi, to jest przedsiębiorcy, który wprowadził do obrotu artykuły rolno-spożywcze o niewłaściwej jakości handlowej.

Odwołując się od decyzji strona nie kwestionuje ustaleń kontroli, wskazuje jednak, iż stwierdzone u niej nieprawidłowości nie były wynikiem celowego działania lecz złej organizacji pracy. Ponadto podkreśliła, że w każdej chwili jest gotowa udzielić konsumentowi stosownych informacji na temat oferowanych przez nią towarów.

Odnosząc się do powyższego, Prezes UOKiK wskazuje, że w zakresie niedopełnienia obowiązków wynikających z rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych, za odpowiedzialną należy uznać wyłącznie stronę, która działając w branży powinna znać i stosować przepisy związane z wykonywaną przez nią działalnością. Nawet jeśli stwierdzone nieprawidłowości były wynikiem niewłaściwej organizacji pracy i zostały niezwłocznie usunięte, nie powoduje to wyłączenia odpowiedzialności w tym zakresie. W myśl art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. *ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności* (Dz. U. L 31 z 1.2.2002 s. 1 z późn. zm.), zwanego dalej „*rozporządzeniem 178/2002*”, każdy z podmiotów działających na rynku spożywczym: producent, przetwarzający czy dystrybutor, obarczony jest obowiązkiem zapewnienia w przedsiębiorstwie, będącym pod jego kontrolą, zgodności żywności z wymogami prawa żywnościowego i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów. Organ drugiej instancji zauważa ponadto, że podniesiony przez stronę argument o powszechnej praktyce braku na wywieszkach informacji o wykazie składników wędlin w innych sklepach nie zasługuje na uwzględnienie. Nieprzestrzeganie obowiązujących przepisów przez innych przedsiębiorców nie jest przesłanką do zmniejszenia wymiaru kary, bądź odstąpienia od niej w ogóle.

Nieinformowanie w oznakowaniu produktów o ich właściwościach i cechach stanowi niedopełnienie obowiązku zapewnienia zgodności oferowanych produktów z wymogami powszechnie obowiązującego polskiego i europejskiego prawa żywnościowego. Prawo to nie przewiduje możliwości zwolnienia się z tego obowiązku i stanowi, że jego celem jest ochrona interesów konsumentów.

Prezes UOKiK zwraca uwagę, że zgodnie z § 17 ust. 1 pkt 1 i 2 i ust. 2 rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych, w przypadku wędlin oferowanych do sprzedaży bez opakowań jednostkowych (luzem), w miejscu ich sprzedaży, na dotyczących ich wywieszkach lub w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom, podaje się dodatkowo informacje o nazwie lub imieniu i nazwisku producenta oraz wykaz składników.

W orzecznictwie sądowym podkreśla się literalne brzmienie tego przepisu, które w ocenie Prezesa UOKiK odnosi się również do jego brzmienia po nowelizacji, obowiązującego w trakcie niniejszej kontroli przeprowadzonej na stoisku mięsnym należącym do strony. Treść tego przepisu nie pozostawia wątpliwości co do istnienia obowiązku w powyższym zakresie. Skoro przepis stanowi o wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub innym sposobie uwidocznienia wykazu w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom, samo posiadanie etykiet i ewentualna informacja ustna przekazywana konsumentom nie zastępuje uwidocznienia tego wykazu. Ponadto takie działania nie odpowiadają celowi regulacji, jakim jest prawidłowe oznakowanie artykułów rolno-spożywczych oferowanych do sprzedaży bez

opakowań jednostkowych (luzem) (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 17 listopada 2010 r. sygn. akt VI SA/Wa 1652/10). Oznacza to, że konsumenci muszą mieć bezpośrednią możliwość zapoznania się z informacjami przysługującymi im z mocy prawa, bez konieczności podejmowania dodatkowych starań o uzyskanie ich od sprzedawcy. Konieczność podjęcia dodatkowych działań mających na celu uzyskanie informacji od sprzedawcy powoduje w rzeczywistości utrudnienie w zakupie, co może skutkować utratą zainteresowania konsumenta wykazem składników, a w konsekwencji zakupem produktu niezgodnego z jego oczekiwaniami. W podobnym tonie Sąd wypowiedział się również w innej sprawie (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 stycznia 2013 r., sygn. akt VI SA/Wa 1914/12), gdzie stwierdził, że tylko informacje dostępne bezpośrednio konsumentom odpowiadają prawidłowemu oznakowaniu wędlin, stosownie do ww. przepisu. Udzielania informacji każdorazowo na życzenie konsumenta nie sposób uznać za spełniające wymagania § 17 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych, jakim jest prawidłowe oznakowanie wędlin.

W tym miejscu należy wskazać, że etykieta opakowania zbiorczego, zawierająca wykaz składników wędliny może zostać uznana za wywieszkę spełniającą wymagania § 17 ww. rozporządzenia, o ile będzie ona umieszczona w widocznym i dostępnym dla konsumentów miejscu, a obowiązkowe informacje będą dla nich czytelne.

Należy podkreślić także, że przyjęte przez ustawodawcę brzmienie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej wprowadza mechanizm polegający na tym, że każdy, w stosunku do kogo zostanie spełniona przesłanka wprowadzenia do obrotu artykułów rolno-spożywczych niewłaściwej jakości handlowej, podlega karze określonej w tym przepisie. Zatem samo stwierdzenie faktu wprowadzenia do obrotu artykułów rolno-spożywczych niespełniających wymagań jakości handlowej powoduje konieczność nałożenia kary.

Śląski WIIH wydając zaskarżoną decyzję działał w sposób wszechstronny i uwzględniający interes strony oraz rozważył wszelkie okoliczności sprawy, a zgodnie art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, ustalając wysokość kary pieniężnej uwzględnił prawidłowo stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów.

Przy ocenie stopnia szkodliwości czynu polegającego na wprowadzeniu do obrotu piętnastu partii wędlin o niewłaściwej jakości handlowej, organ pierwszej instancji zasadnie wziął pod uwagę, że brak w miejscu sprzedaży na wywieszkach dotyczących tych wędlin wykazu składników naruszał w sposób istotny interesy i prawa konsumentów, gdyż utrudniało im to dokonanie właściwego wyboru zgodnego z ich oczekiwaniami. Za szczególnie niebezpieczny dla niektórych konsumentów należy uznać brak informacji czy przedmiotowe produkty zawierały składniki alergenne, których spożycie może powodować u nich zagrożenie zdrowia. Zapewnienie konsumentom informacji na temat potencjalnych alergenów wynika z ogólnych obowiązków przedsiębiorców działających na rynku spożywczym, określonych w art. 14 rozporządzenia 178/2002. Biorąc pod uwagę rolę, jaką

pełnią w życiu codziennym przetwory mięsne oraz powszechność ich spożycia, należy uznać, że strona w sposób istotny naruszyła interesy konsumentów.

Oceniając stopień zawinienia, organ właściwie wziął pod uwagę, że nieprawidłowości powstały u przedsiębiorcy, który przy wprowadzaniu towarów do obrotu powinien dochować należytej staranności, aby towary były prawidłowo oznakowane.

W kwestii zakresu naruszenia organ pierwszej instancji słusznie zauważył, że został naruszony istotny z punktu widzenia ochrony konsumentów przepis § 17 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych. Przepis ten został ustanowiony w celu zapewnienia konsumentom podstawowych informacji o nabywanych wędlinach bez konieczności podejmowania dodatkowych działań zmierzających do ich uzyskania.

Oceniając, na podstawie zgromadzonej dokumentacji, dotychczasową działalność podmiotu na rynku artykułów rolno-spożywczych, organ pierwszej instancji uwzględnił, że kontrolowany przedsiębiorca nie był wcześniej karany przez Śląskiego WIIH z powodu podobnych nieprawidłowości.

Wielkość obrotów przedsiębiorcy została ustalona na podstawie przekazanej przez niego deklaracji PIT-36, kwalifikującej go do grupy mikroprzedsiębiorców, zgodnie z art. 104 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. *o swobodzie działalności gospodarczej* (Dz. U. z 2013 r., poz. 672 t.j.).

Zdaniem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów opisane powyżej przesłanki stanowiły podstawę do wymierzenia ww. przedsiębiorcy kary pieniężnej na mocy art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej w wysokości ustalonej przez organ pierwszej instancji, która jest adekwatna do popełnionego czynu, a przy tym spełni swój skutek prewencyjny i represyjny oraz skłoni stronę do przestrzegania przepisów o jakości handlowej, zwłaszcza z uwagi na wykazane powyżej niedopełnienie należytej staranności w zakresie zapewnienia prawidłowego oznakowania ww. artykułów rolno-spożywczych.

Należy wskazać, że w przedmiotowej sprawie najniższy możliwy wymiar kary pieniężnej, o której mowa w art. 40a ust. 1 pkt 3 ww. ustawy wynosi 500 zł, natomiast najwyższy – 4.440,20 zł, wyrażony jako pięciokrotność wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie do obrotu nieprawidłowo oznakowanych piętnastu ww. partii wędlin o łącznej wartości 888,04 zł (tj. 5 x 888,04 zł). W omawianym przypadku, stronie wymierzono karę w wysokości 900 zł, czyli w kwocie zbliżonej do jednokrotnej wartości zakwestionowanych partii wędlin.

Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia 178/2002, kary mające zastosowanie w przypadku naruszenia prawa żywnościowego powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Dodatkowo, kara nałożona na podmiot musi spełniać funkcję prewencyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Nałożona sankcja powinna spełniać także funkcję represyjną, czyli stanowić poważną dolegliwość, jednakże nie eliminować przedsiębiorcy z obrotu gospodarczego. Dodać należy, że w myśl art. 8 rozporządzenia 178/2002 celem prawa żywnościowego jest ochrona interesów konsumentów, dlatego jego przestrzeganie powinno stanowić podstawę dokonywania przez konsumentów świadomego wyboru związanego ze

spożywaną przez nich żywnością. Wprowadzenie na rynek żywności, która nie jest oznakowana w sposób w przepisach przewidziany, jak w przedmiotowej sprawie, pozbawia konsumentów możliwości świadomego wyboru. Żywność taka nie odpowiada wymogom w zakresie jakości handlowej i jako taka nie powinna być wprowadzana na rynek, co wynika z art. 4 ustawy o jakości handlowej.

Szczególnie należy wskazać, że celem ustawy o jakości handlowej jest przede wszystkim ochrona konsumentów przed nieuczciwymi praktykami handlowymi, dlatego też kary wymierzone w tego rodzaju sprawach, po uwzględnieniu kryteriów ich wymierzania określonych w art. 40a ww. ustawy, nie mogą być symboliczne (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 28 lipca 2010 r., sygn. VI SA/Wa 769/10).

Odnosząc się zaś do pisma strony z dnia 24 września 2013 r., w pierwszej kolejności Prezes UOKiK podkreśla, iż pismo z dnia 16 września 2013 r. (sygn. akt DIH-023-70/13/JK) było realizacją nałożonego na organy administracji publicznej obowiązku zasady ogólnej, zawartej w art. 10 § 1 Kpa, nakazującej zapewnienie stronom czynnego udziału w każdym stadium postępowania od chwili jego wszczęcia, nie zaś jak twierdzi to strona decyzją administracyjną. Dodatkowo Prezes UOKiK informuje, Protokół kontroli z dnia 18 lipca 2013 r. jednoznacznie stwierdza, że strona oferowała do sprzedaży wędliny bez opakowań jednostkowych. Do treści tego dokumentu nie wniosła następnie żadnych uwag, pomimo iż miała ku temu możliwość. Tym samym twierdzenie strony, że nie było podstaw do wydania w stosunku do niej decyzji wymierzającej karę pieniężną z tytułu wprowadzenia do obrotu wędlin oferowanych bez opakowań, nieodpowiadających pod względem oznakowania jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej nie znajduje uzasadnienia. Ponadto Prezes UOKiK po analizie treści przekazanego mu ww. pisma strony stwierdza, iż nie rzuca ono nowego światła na niniejszą sprawę z powodów, które zostały już szczegółowo omówione powyżej.

W myśl art. 67a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749 z późn. zm.) wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności podatku (kary) lub rozłożyć zapłatę podatku na raty,
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji,
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości podatkowe, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Należy zaznaczyć, że kara pieniężna staje się zaległością w sytuacji, gdy nie zostanie uiszczona w terminie 30 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Katowicach w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Zgodnie z art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r., poz. 270 z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga wnoszona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, którą należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Do należności pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r., poz. 749 z późn. zm.).

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Małgorzata Kozak
Wiceprezes

Otrzymują:

1. Lucjan Hartmann
P.H.U. HARTMANN Lucjan Hartmann
ul. 17 Lipca 23
42-250 Czeladź
2. Śląski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej w Katowicach
3. a/a